

czwartek 10 kwietnia 2008

78. zgadza się z Komisją co do tego, że kulturowa oraz językowa różnorodność UE to główna zaleta w zakresie konkurencyjności; przypomina państwom członkowskim, że nauczanie języków obcych oraz programy wymiany edukacyjnej i kulturalnej realizowane w obrębie Unii Europejskiej oraz poza nią wymagają nieustannego wsparcia; przypomina rolę, jaką odgrywają reklamy telewizyjne w dziedzinie wymiany międzykulturalnej;

79. wzywa Komisję do wspierania inicjatyw o charakterze kulturalnym w projektach współpracy regionalnej, także na szczeblu miast, zwłaszcza małych i średnich, między innymi za pośrednictwem programu INTERREG IV C, oraz do włączenia wymiaru kulturalnego do inicjatywy „Regiony na rzecz przemian gospodarczych”;

80. wzywa państwa członkowskie do wspierania kultury w regionach poprzez inwestycje w infrastrukturę kulturalną przy wykorzystaniu funduszy strukturalnych oraz opracowanie regionalnych strategii rozwoju kulturalnego w konsultacji ze środowiskami kulturalno-oświatowymi i społeczeństwem obywatelskim;

81. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ustanowienia prostych, przejrzystych i jasnych zasad wdrażania PPP, tak aby stały się one skutecznym instrumentem finansowania przedsięwzięć kulturalnych w regionach i umożliwiły aktywniejsze włączenie MŚP;

82. przyjmuje z zadowoleniem wnioski Komisji w sprawie utworzenia Funduszu Kulturalnego EU-AKP jako wkładu UE w proces rozpowszechniania dóbr kultury krajów AKP oraz krajów i terytoriów zamorskich (OCT); uważa, że podobne działania powinny być prowadzone w szczególności z krajami objętymi polityką sąsiedztwa;

83. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz UNESCO i Radzie Europy.

Adaptacja do zmian klimatycznych w Europie – warianty działań na szczeblu UE

P6_TA(2008)0125

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie zielonej księgi Komisji dotyczącej Adaptacji do zmian klimatycznych w Europie – warianty działań na szczeblu UE (COM(2007)0354)

(2009/C 247 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zieloną księgę Komisji dotyczącą „Adaptacji do zmian klimatycznych w Europie – warianty działań na szczeblu UE” (COM(2007)0354) („Zielona księga w sprawie adaptacji do zmian klimatycznych”,
- uwzględniając Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), a zwłaszcza jej art. 2 i art. 4 ust. 1 lit. b), e) i f), protokół z Kioto do konwencji oraz przepisy proceduralne do jego wdrażania,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Strategia na rzecz regionów najbardziej oddalonych: osiągnięcia i plany na przyszłość” (COM(2007)0507),
- uwzględniając czwarte sprawozdanie oceniające (AR4) Międzyrządowego Panelu ds. Zmian Klimatycznych (IPCC), a w szczególności wkład grupy roboczej II do tego sprawozdania,
- uwzględniając debatę na forum Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych w sprawie wpływu zmian klimatycznych na pokój i bezpieczeństwo, która miała miejsce w dniu 17 kwietnia 2007 r.,
- uwzględniając trzynastą Konferencję Stron (COP 13) w sprawie konwencji UNFCCC oraz trzecią Konferencję Stron pełniącą rolę Posiedzenia Stron w sprawie protokołu z Kioto (COP/MOP 3), które odbyły się w Bali (Indonezja) w dniach od 3 do 15 grudnia 2007 r.,

czwartek 10 kwietnia 2008

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie zmian klimatycznych, a w szczególności rezolucje z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie powstrzymania globalnych zmian klimatycznych ⁽¹⁾, z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie zmian klimatycznych ⁽²⁾ dotyczącą wyniku konferencji w Montrealu (COP 11- COP/MOP 1), z dnia 4 lipca 2006 r. w sprawie ograniczenia wpływu lotnictwa na zmiany klimatyczne ⁽³⁾, z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie zmian klimatycznych ⁽⁴⁾, a także z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie ograniczenia globalnego ocieplenia do 2 °C – przygotowania do Konferencji Klimatycznej w Bali i dalsze działania (COP 13 i COP/MOP3) ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając pytanie ustne B6-0014/2008 złożone w imieniu Komisji tymczasowej do spraw zmian klimatycznych zgodnie z art. 108 Regulaminu oraz uwzględniając oświadczenia Rady i Komisji dotyczące tej kwestii,
  - uwzględniając konkluzje Prezydencji ze szczytu Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 8-9 marca 2007 r.,
  - uwzględniając program prac Komisji na 2008 r.,
  - uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zgodnie z wnioskami grupy roboczej II do AR4 IPCC, przewiduje się, że prawie wszystkie regiony Europy odczują w przyszłości negatywne skutki zmian klimatycznych; mając na uwadze, że skutki te będą stanowiły wyzwanie dla wielu sektorów gospodarki, ale jednocześnie będą zagrażały europejskiej bioróżnorodności i zakłócały rozwój społeczny;
- B. mając na uwadze, że regionalne obserwacje naukowe wszystkich kontynentów i wielu oceanów wykazują, że przyroda ponosi szkody z powodu zmian klimatycznych, głównie z powodu wzrostu temperatur, ale także na skutek innych czynników wywołanych zmianami klimatu; mając na uwadze, że obserwowany wzrost temperatur jest spowodowany działalnością człowieka i wpływa na systemy fizyczne i biologiczne,
- C. mając na uwadze, że UE powinna rozważyć, do jakiego stopnia dostosowanie do zmian klimatu może utworować drogę dla nowego modelu wzrostu i rozwoju gospodarczego chroniącego środowisko naturalne, zwiększającego zatrudnienie i nadającego nowy wymiar różnym obszarom polityki społecznej,
- D. mając na uwadze, że zmiany klimatyczne stanowią problem dotyczący wszystkich współczesnych społeczeństw, a zatem wszystkie szczeble zarządzania, od szczebla UE i władz publicznych aż po indywidualnych obywateli, mogą i powinny odgrywać istotną rolę w działaniach dostosowawczych,
- E. mając na uwadze, że działania dostosowawcze mające na celu zapobieganie szkodom są nie tylko potrzebne jako reakcja na przyszłe skutki klimatyczne w Europie i poza nią, ale muszą być opracowane i wprowadzane już teraz, aby zareagować na szczeblu regionalnym i lokalnym na konsekwencje obecnego poziomu globalnego ocieplenia spowodowane historycznie wysokimi emisjami gazów cieplarnianych; mając na uwadze, że takie dostosowanie wymaga prawdziwie przekrojowego podejścia i włączenia aspektów społecznych, ekonomicznych i środowiskowych w szerokim rozumieniu,
- F. mając na uwadze, że istnieją liczne badania i modele na regionalną lub lokalną skalę dotyczące prawdopodobnych skutków zmian klimatycznych; mając na uwadze, że w wielu z tych badań brakuje podobnej analizy wymiaru społeczno-ekonomicznego oraz przewidywalnych skutków dla danych populacji;
- G. mając na uwadze, że monitorowanie zmian klimatycznych na szczeblu UE oraz koordynacja środków służących temu monitorowaniu powinny stanowić kwestię priorytetową w celu ułatwienia ustalenia wspólnej strategii wobec tego problemu,
- H. mając na uwadze, że zarówno inwestycje publiczne, jak i prywatne w badania i rozwój w dziedzinie zmian klimatycznych będą miały pierwszorzędne znaczenie przy zapewnianiu jak największej skuteczności wysiłków dostosowawczych i łagodzących dla ograniczania skutków zmian klimatycznych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 280 E z 18.11.2006, str. 120.

⁽²⁾ Dz.U. C 287 E z 24.11.2006, str. 182.

⁽³⁾ Dz.U. C 303 E z 13.12.2006, str. 119.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, str. 344.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0537.

czwartek 10 kwietnia 2008

- I. mając na uwadze, że krajowe badania w dziedzinie zmian klimatycznych muszą być skoordynowane z badaniami prowadzonymi w ramach siódmego programu ramowego,
- J. mając na uwadze, że dostosowanie do zmian klimatycznych zajmuje mniej centralne miejsce w debacie publicznej po wyraźnym położeniu nacisku na konieczne działania łagodzące mające na celu ograniczenie globalnego ocieplenia;
- K. mając na uwadze, że wyznaczony w UE cel, jakim jest zatrzymanie globalnego ocieplenia na 2 °C nadal oznacza scenariusz, w którym klimat w Europie się ociepla, z ekstremalnymi zmianami klimatycznymi na poziomie regionalnym, różnymi konsekwencjami dla dotkniętych populacji, gospodarki lokalnej i regionalnej oraz środowiska naturalnego, prowadząc do dalszego zwiększenia istniejących nierówności i różnic regionalnych, jeżeli chodzi o zasoby i majątek w Europie;
- L. mając na uwadze, że badania nad uwarunkowaniami ekstremalnych zjawisk pogodowych i ich zrozumieniem powinny się nasilić jako konieczna podstawa dla przyszłych środków, w tym wdrożenia systemów wczesnego ostrzegania, i działań prewencyjnych w celu uniknięcia ofiar i szkód dla ludzi, własności, różnorodności biologicznej i środowiska naturalnego, a także mając na uwadze, że należy opracowywać narzędzia służące ocenie skuteczności odnośnych środków,
- M. mając na uwadze, że podejście do mechanizmów dostosowawczych jedynie w oparciu o analizę opłacalności nie wydaje się właściwe, ponieważ jest przewidywalne, że również w Europie najbiedniejsi najbardziej ucierpią, gdyż na ogół brak im wystarczających zabezpieczeń, informacji i mobilności dla zareagowania na zmieniającą się sytuację;
- N. mając na uwadze, że podejście oddolne, w które zaangażowane są społeczności doświadczające negatywnych skutków zmian klimatycznych, i które zakłada przedstawienie technik uznanych przez nie za owocne w zwalczaniu wspomnianych skutków byłoby pomocnym wskaźnikiem dla UE, która mogłaby koordynować promowanie strategii, wprowadzanie odpowiednich programów wsparcia i prowadzenie polityki koordynacyjnej za pośrednictwem regionalnych i lokalnych sieci i partnerstw naukowych;
- O. mając na uwadze, że kluczowym elementem reakcji na wpływ zmian klimatycznych jest podniesienie poziomu oraz poprawa edukacji społeczeństwa w zakresie działań dostosowawczych,
- P. mając na uwadze, że oczywiste jest, że zmiany klimatyczne wpływają na osiągnięcia w zakresie rozwoju i zagrażają udanemu rozwojowi w Europie, ale mają o wiele silniejszy wpływ na kraje rozwijające się; mając na uwadze, że kwestia finansowania działań dostosowawczych musi zostać poddana dalszej ocenie zarówno w UE oraz w odniesieniu do wspierania krajów rozwijających się;
- Q. mając na uwadze, że zgodnie z koncepcją zintegrowanego podejścia, dostosowanie do zmian klimatycznych musi zostać uwzględnione w procesie decyzyjnym, np. w decydowaniu o przyszłych inwestycjach; mając na uwadze, że debaty w trakcie procesu decyzyjnego muszą obejmować zarówno lokalne i regionalne zainteresowane strony, jak i decydentów;
- R. mając na uwadze, że zielona księga w sprawie adaptacji do zmian klimatycznych nie stwierdza szczególnych geograficznych, klimatycznych i rozwojowych wyjątków w przypadku najbardziej oddalonych regionów UE, z prawdopodobnie innymi słabościami niż te spodziewane w przypadku kontynentu europejskiego, ani też nie zawiera analizy warunków klimatycznych obszarów miejskich lub gęsto zaludnionych części Europy,
- S. mając na uwadze, że zmiany klimatyczne mogą wpłynąć na te regiony, które ze względu na ich cechy topograficzne w szczególności sposób zależą od dynamiki środowiska naturalnego (między innymi obszary lodowcowe oraz regiony górskie), narażając tym samym lokalną gospodarkę, kulturę oraz ludność jako całość na duże trudności i koszty dostosowywania, jednocześnie potencjalnie jeszcze bardziej pogłębiając regionalne nierówności,
- T. mając na uwadze, że Europa Południowa oraz Basen Morza Śródziemnego są dwoma z najbardziej narażonych obszarów Europy, które już w tej chwili są dotknięte niedoborem wody, suszami oraz pożarami lasów,
- U. mając na uwadze, że skuteczne strategie dostosowywania, których celem jest zmierzenie się z nieuniknionymi zmianami klimatycznymi, wymagają wsparcia edukacji i komunikacji poprzez zaangażowanie środków masowego przekazu i obywateli w kwestie środowiskowe,

czwartek 10 kwietnia 2008

- V. mając na uwadze, że według szacunków Światowej Organizacji Zdrowia już 60 000 zgonów rocznie przypisać można katastrofom naturalnym związanym z klimatem; mając na uwadze, że w najnowszym sprawozdaniu IPCC podkreśla się wpływ zmian klimatycznych na zdrowie publiczne; mając na uwadze, że istnieją poważne obawy w związku z rozprzestrzenianiem się chorób tropikalnych i ich przeniesieniem do regionów o klimacie umiarkowanym; mając na uwadze, że to zjawisko prowadzi w szczególności do tego, iż zakłady opieki zdrowotnej dla najbardziej narażonych grup społecznych prawdopodobnie będą musiały dostosować się w największym stopniu do zmian klimatycznych,
- W. mając na uwadze, że zmiany klimatyczne spowodują dalsze poważne szkody dla już wrażliwych i zagrożonych ekosystemów i wpłyną na europejską różnorodność biologiczną; mając na uwadze, że takie szkody będą najpoważniej odczuwalne w sposób pośredni poprzez zakłócenia funkcjonowania ekosystemów mających największe znaczenie dla zdrowia człowieka; mając na uwadze, że ochrona ekosystemów musi w związku z tym stanowić podstawę strategii dostosowywania UE; mając na uwadze, że gleba jest największym lądowym zbiornikiem zasobów węgla organicznego, a nieprzystosowane metody gospodarki glebą przyczyniają się do zmniejszenia tych zasobów; mając na uwadze, że konieczne jest odwrócenie tych tendencji i zapewnienie, aby odpowiednie środki na utrzymanie oraz, gdzie to możliwe, zwiększenie zawartości węgla organicznego w glebie, stanowiły integralną część strategii dostosowywania UE;
1. z zadowoleniem przyjmuje zieloną księgę w sprawie adaptacji do zmian klimatycznych i proces konsultacji z zainteresowanymi stronami;
  2. podkreśla znaczenie silnej wzajemnej interakcji między wysiłkami dostosowawczymi i łagodzącymi w celu wykorzystywania synergii do ograniczania konsekwencji zmian klimatycznych; wzywa Komisję do zbadania, w jaki sposób zrównoważyć te wysiłki, aby poprawić ich skuteczność, z myślą o rozwijaniu wyraźnej całościowej strategii;
  3. uznaje, że choć kwestie przedstawiono w zielonej księdze w sprawie adaptacji do zmian klimatycznych według sektorów, to wiele z nich jest w dużym stopniu niezależnych; uważa, że oddziaływanie na jeden sektor oraz podejmowane w nim decyzje dotyczące dostosowywania często mają wpływ na inny sektor, a zatem wzywa Komisję do uwzględnienia tych interakcji we wdrażaniu środków dostosowawczych;
  4. podkreśla konieczność dalszego modelowania naukowego oraz badań naukowych w ramach podejścia opartego na ryzyku w celu lepszego analizowania, zrozumienia i przewidywania skutków zmian klimatycznych dla ludzi i społeczeństwa w związku z celem UE ograniczenia wzrostu temperatury do 2 °C i rozmiarem koniecznego dostosowania na szczeblu lokalnym bądź regionalnym;
  5. wzywa Komisję do przeprowadzenia badania na temat ekonomiki zmian klimatycznych w celu opracowania scenariuszy ustalających bilans kosztów i korzyści dostosowania, a także w celu pobudzenia i przewidywania działań ekonomicznych; podkreśla znaczenie wykorzystania sektorowego podejścia oddolnego z uwzględnieniem różnic w naturalnych siedliskach na obszarze Europy, takich jak obszary górskie; wzywa Komisję do przedstawienia w formie wykresu zmian w zatrudnieniu, zarówno w sektorach cechujących się wzrostem, jak i spadkiem zatrudnienia;
  6. zachęca Komisję do koordynowania i wspierania naukowych przygotowań wspólnej europejskiej bazy danych dotyczących zagrożeń, tak aby zrozumieć w jaki sposób dotknięte zostaną grupy społeczne, europejskie i krajowe dziedzictwo kulturowe oraz jaka może być reakcja społeczeństwa na konsekwencje zmian klimatycznych w przyszłości; sądzi, że należy również stworzyć bazy danych zawierające inne ważne informacje na temat działań dostosowawczych i polityki dostosowawczej (np. wskaźników, polityki i środków, itd.);
  7. wzywa Komisję do skoordynowania istniejących sieci monitorujących dane w dziedzinie środowiska naturalnego i, w stosownych przypadkach, do połączenia ich z nowymi strukturami w celu opracowania baz danych zawierających jednorodne pomiary, które mogą zostać wykorzystane do opracowania modeli umożliwiających określenie, jakie działania w trybie najpilniejszym muszą być podjęte na poziomie kontynentalnym, regionalnym i lokalnym;
  8. zwraca się do Komisji o zbadanie, jak bardziej rozwijać i wspierać paneuropejską sieć uniwersytetów, partnerów społecznych, organizacje społeczeństwa obywatelskiego organizacje operacyjne, w szczególności krajowe organizacje zajmujące się prognozowaniem pogody, które dysponują szeroką gamą źródeł danych, oraz lokalnych i regionalnych decydentów w celu wspierania partnerstwa międzysektorowego na rzecz dostosowania środków w zakresie wymiany wiedzy i polityki, a także dla opracowywania narzędzi oceniających powodzenie przyjętych środków oraz komunikowania lub rozpowszechniania osiągnięć naukowych i scenariuszy dotyczących koniecznego dostosowania do zmian klimatycznych wśród opinii publicznej;

czwartek 10 kwietnia 2008

9. uważa, że w celu uczynienia badań w zakresie wpływu zmian klimatycznych bardziej skutecznymi badania prowadzone w ramach siódmego programu ramowego powinny być skoordynowane z tymi prowadzonymi na poziomie krajowym (w szczególności z programami obserwacji Ziemi z kosmosu);
10. uważa, że UE musi podjąć znaczne wysiłki w celu zwiększenia rozwoju technologicznego w zakresie dostosowywania, aby wesprzeć naszą gospodarkę oraz przekazać te technologie rozwijającym się krajom świata; wierzy, że rozwój skutecznych, bezpiecznych i tanich technologii stanowi jeden z podstawowych sposobów dostosowywania do zmian klimatycznych i uważa, że uczestnicy kolejnej(ego) konferencji/spotkania stron w Poznaniu (COP 14) winni skoncentrować się na tej kwestii;
11. wzywa Komisję do uwzględnienia elementu dostosowywania w działaniach w zakresie wdrażania i modyfikowania istniejących i wszystkich przyszłych przepisów prawnych, strategii i projektów finansowanych ze środków UE, które mają wpływ na otoczenie, w celu ograniczenia skutków zmian klimatycznych; wzywa Komisję do przeprowadzenia kompleksowej analizy istniejących europejskich instrumentów finansowych i ich możliwego wykorzystania w działaniach dostosowawczych do zmian klimatycznych w ramach ich początkowego zakresu działania, a także wskazanie, gdzie potrzebne będzie dodatkowe finansowanie;
12. stanowczo wzywa Radę do podjęcia bez dalszej zwłoki decyzji w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia ustanawiającego Fundusz Solidarności UE (FSUE), uwzględniając fakt, że Parlament zajął w tej kwestii stanowisko już w dniu 18 maja 2006 r.⁽¹⁾; wyraża przekonanie, że nowe rozporządzenie, które – wraz z innymi środkami – obniża progi dla mobilizacji FSUE, umożliwi reagowanie na szkody naturalne lub powstałe na skutek działalności człowieka w bardziej skuteczny i elastyczny sposób oraz w odpowiednim czasie; podkreśla, że taki instrument finansowy jest bardzo ważny, szczególnie ze względu na to, że zgodnie z przewidywaniami katastrofy naturalne będą się w przyszłości nasilać również w wyniku zmian klimatycznych;
13. zwraca się do Komisji o rozważenie uwzględnienia finansowych działań dostosowawczych w następnych długoterminowych ramach finansowych dla polityki regionalnej i funduszy strukturalnych, jak również o zaproponowanie alokacji dodatkowych środków w celu znalezienia innowacyjnych rozwiązań dla zajęcia się zmianami klimatycznymi;
14. podkreśla, że strategiczne wytyczne w zakresie polityki spójności UE wyraźnie tłumaczą potrzebę wzmocnienia synergii pomiędzy środowiskiem naturalnym i wzrostem; oświadczają, że programy w dziedzinie polityki regionalnej mają inwestować w infrastrukturę wodną i związaną z powietrzem oraz odpadami, w różnorodność biologiczną, promowanie planowania wykorzystania terenów oraz transport publiczny; podkreśla, że przyczyniają się one do wypełnienia zobowiązań w dziedzinie klimatu i rozwijają środki służące zapobieganiu ryzyku poprzez innowacyjną politykę zarządzania publicznego, w tym, na przykład, monitorowanie prewencyjne; podkreśla również konieczność zwiększenia przez Komisję oraz państwa członkowskie koordynacji organizacji ochrony cywilnej i planowania kryzysowego; zwraca w tym kontekście uwagę na prace w ramach programu ONZ dotyczącego międzynarodowej strategii na rzecz ograniczania skutków katastrof;
15. podkreśla potrzebę wykorzystywania przez państwa członkowskie funduszy na rozwój obszarów wiejskich w celu poprawienia dostosowania do zmian klimatycznych w rolnictwie i leśnictwie; zwraca uwagę na znaczenie, jakie ma materia organiczna gleby dla żyzności gleby i możliwości retencji wody oraz jako pochłaniacz dwutlenku węgla i zwraca się do Wspólnoty o przyjęcie i wsparcie odpowiednich metod gospodarki glebą, które utrzymają poziomy materii organicznej gleby w Europie, co będzie skutecznym sposobem adaptacji do rosnących temperatur i zmian w rozkładzie opadów; podkreśla potrzebę właściwego zapobiegania klęskom żywiołowym oraz zarządzania zagrożeniami na poziomie zarówno wspólnotowym, jak i krajowym i regionalnym, gdyż liczba klęsk żywiołowych z pewnością wzrośnie w przyszłości, ze szczególnym uwzględnieniem systematycznego wysiłku w zakresie zarządzania gruntami zapewniającego dłuższy okres retencji wody i niższe zagrożenie pożarami lasów; sądzi, że zarządzanie ryzykiem winno się uczynić integralną i wyraźną częścią polityki spójności UE;
16. wzywa Komisję do zaproponowania unijnych ram dla planowania dostosowywania i gotowości do tych działań; kładzie nacisk na potrzebę należytego uwzględnienia zasady pomocniczości w walce z konsekwencjami zmian klimatycznych w drodze konkretnych działań dostosowawczych, ponieważ regiony i władze terytorialne w Europie będą miały większe możliwości reagowania za pomocą środków politycznych na swoje własne doświadczenia, podkreśla jednak konieczność spójności i koordynacji planów dostosowawczych na szczeblu UE;

(1) Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, str. 331.

czwartek 10 kwietnia 2008

17. podkreśla kluczową rolę społeczności lokalnych w walce ze zmianami klimatycznym, w związku z tym wzywa do wdrażania zintegrowanych zrównoważonych strategii w zakresie rozwoju miejskiego, regionalnego i obszarów wiejskich, które w pełni uwzględniają działania łagodzące i dostosowawcze, a także wzywa do prowadzenia badań naukowych w celu określenia, jaki typ infrastruktury może być pomocny przy rozwiązywaniu problemów związanych ze zmianami klimatycznymi;

18. wzywa do ściślejszej współpracy i wymiany najlepszych praktyk między instytucjami europejskimi i pomiędzy regionalnymi i lokalnymi władzami w zakresie rozwijania konstrukcji, udogodnień i usług służących osiągnięciu neutralnego pod względem emisji tlenku węgla stanu w poszczególnych obszarach, takich jak lokalne systemy grzewcze, ulepszone usługi przetwarzania śmieci, zintegrowany transport publiczny, budynki sprzyjające wydajności energetycznej i wodnej, zwiększona produkcja i wykorzystanie alternatywnych źródeł energii i bardziej intensywne dostarczanie informacji publicznych na temat zużycia energii;

19. podkreśla, że sektor rolniczy jest jednym z najbardziej podatnych na wpływ zmian klimatycznych, lecz jednocześnie oskarża się go o powodowanie szkód dla środowiska naturalnego; sądzi, że środki dostosowawcze w tym sektorze muszą służyć ograniczaniu podatności oraz zwiększaniu trwałości zarówno z perspektywy ekologicznej, jak i gospodarczej;

20. podkreśla, że stopniowe dostosowanie sektora rolnego do nowych potrzeb wynikających ze zmian klimatycznych powinno się rozpatrywać w formie „kontroli stanu”;

21. podkreśla, że sektor rolny może dostosować się do zmian klimatycznych oraz łagodzić ich skutki poprzez wdrażanie legislacji, która wzmacnia zrównoważony rozwój i propaguje nowe sposoby wykorzystywania i zarządzania wodą oraz innymi zasobami naturalnymi;

22. podkreśla znaczenie państw członkowskich i Komisji przy identyfikowaniu infrastruktury transportowej, która może być najbardziej dotknięta zmieniającymi się warunkami klimatycznymi i w przypadku której potrzebne są dodatkowe wysiłki i inwestycje w celu zapewnienia ciągłego i bezpiecznego funkcjonowania;

23. wyraża uznanie dla znaczących wyników spotkania stron MOP 3 na Bali w zakresie uczynienia operacyjnym funduszu adaptacyjnego poprzez połączenie konkretnych projektów adaptacyjnych ze środkami finansowania za pomocą opłat od projektów związanych z mechanizmem czystego rozwoju (CDM) realizowanych w krajach rozwijających się, które są stronami Protokołu z Kioto; podkreśla, że ta przełomowa decyzja na temat niezależnego od darczyńców finansowania adaptacyjnego w krajach rozwijających się została podjęta przez przyjęciem planu działania z Bali;

24. podkreśla konieczność zapewnienia, by w ramach oceny oddziaływania na środowisko wszystkie pozwolenia na budowę i plany zagospodarowania miejskiego uwzględniały różne scenariusze adaptacyjne w celu zapobiegania inwestycjom w niekompatybilną infrastrukturę; zauważa, że w wielu przypadkach stosowniejsze niż tworzenie mechanizmów ochrony przed niekorzystnym oddziaływaniem klimatu byłoby nierozbudowywanie stref zagrożonych lub doprowadzenie do stanu pierwotnego obszarów już zagospodarowanych;

25. uważa za nieodzowną współpracę w celu udzielenia pomocy najbardziej potrzebującym częściom Europy i rozwijającego się świata, ponieważ obszary te mogą być najbardziej narażone na skutki zmian klimatycznych i najmniej zdolne do poradzenia sobie z nimi; wyraża ubolewanie, że zielona księga w sprawie adaptacji do zmian klimatycznych w niewystraszający sposób porusza kwestię konieczności współpracy w zakresie dostosowań między UE i krajami rozwijającymi się; kładzie nacisk w szczególności na konieczność transferu technologii i rozwijania potencjału; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji polegającą na utworzeniu światowego sojuszu na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatycznym, podkreśla jednak, że obecnie jest ona w znacznym stopniu niedofinansowana;

26. uznaje warunkowy związek między celami rozwojowymi oraz łagodzeniem skutków zmian klimatycznych i dostosowywaniem do nich; podkreśla, że zmiany klimatyczne muszą być uwzględniane w ramach każdej współpracy rozwojowej UE, w tym w istniejących programach partnerskich, takich jak dialog EUROMED lub partnerstwo energetyczne UE-Afryka; podkreśla także istotne znaczenie umacniania partnerstw z krajami rozwijającymi się w celu zwiększenia wysiłków na rzecz unikania wylesienia, przynoszącego korzyści łągodzące i adaptacyjne;

27. wzywa do opracowywania znaczących i przewidywalnych instrumentów finansowych w ramach polityki UE, takich jak system handlu uprawnieniami do emisji, w celu pomocy krajom rozwijającym się w dostosowaniu się do oddziaływania zmian klimatycznych, jak również w celu dostarczenia środków na realizację polityki adaptacyjnej w państwach członkowskich;

czwartek 10 kwietnia 2008

28. podkreśla, że zmiany klimatyczne mogłyby przyspieszyć zmniejszanie się dostępu do zasobów naturalnych; zwraca się do Komisji o rozważenie dalszych środków służących dostosowaniu się do nowych wyzwań związanych z zabezpieczaniem zasobów żywności i energii;
29. zwraca się do Komisji o przeanalizowanie na szczeblu europejskim i w kontekście międzynarodowym sposobu włączenia koniecznych dostosowań w odpowiedzi na zmiany klimatyczne do planów rozwojowych i negocjacji budżetowych; zachęca Komisję do zbadania, jak zastosować takie działania w polityce sektorowej dla sterowania finansowaniem i inwestycjami publicznymi i prywatnymi; podkreśla, że takie wysiłki na rzecz włączenia powinny obejmować takie dziedziny, jak nauka, zintegrowane podejście, podnoszenie świadomości, informowanie, współpracę i nadzorowanie pełnej zgodności z kryteriami regularnie sprawdzanymi pod względem zgodności w celu uzasadnienia dalszego wsparcia oraz przedkładanymi Parlamentowi i Radzie;
30. podkreśla znaczenie konieczności bardziej racjonalnego wykorzystania wody poprzez kontrolę zapotrzebowania na wodę, ponieważ woda staje się rzadkim dobrem; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia zbiorczych środków w celu zagwarantowania zachowania wody, jej dostępności, możliwości jej wykorzystania i oszczędzania; ponadto wzywa do wspierania innowacyjnych technologii i rozwiązań obejmujących projekty pilotażowe, co pozwoli na zmniejszenie szkód powodowanych suszą oraz ryzyka powodzi; w tym kontekście uznaje znaczenie podejścia ekosystemowego dla zapobiegania skutkom erozji gleby, powodzi, pustynnienia, podnoszenia się poziomu mórz, pojawiania się obcych gatunków inwazyjnych, a także dla łagodzenia ich skutków oraz zwiększenia odporności na pożary;
31. przyznaje, że zmiany klimatyczne przyczyniają się do ogólnoswiatowego obciążenia chorobami i przedwczesną umieralnością, dotykając w szczególności najbardziej narażone grupy ludności; zachęca państwa członkowskie do rozważenia środków mających na celu wzmocnienie możliwości systemów opieki zdrowotnej w zakresie dostosowywania się do negatywnych skutków zmian klimatycznych; zachęca Komisję do stworzenia obejmującego całą UE systemu monitorowania i nadzoru skutków zmian klimatycznych dla zdrowia; wzywa Komisję do zagwarantowania, że zagrożenia, które zmiany klimatyczne niosą dla zdrowia ludzkiego, będą głównym punktem polityki UE w zakresie dostosowywania i łagodzenia negatywnych skutków;
32. podkreśla potrzebę zróżnicowanego podejścia w zakresie klimatu i rozwoju w odniesieniu do obszarów i regionów szczególnie narażonych na zmiany klimatyczne, takich jak obszary górskie lub nadbrzeżne, wyspy czy na przykład siedem najbardziej oddalonych regionów UE, które ze względu na ich cechy topograficzne oraz niekorzystną sytuację strukturalną są szczególnie zależne od dynamicznego charakteru zjawisk naturalnych; w tym kontekście wzywa Komisję do rozszerzenia listy obszarów najbardziej narażonych i do współpracy w ramach istniejących inicjatyw regionalnych, takich jak konwencja alpejska i konwencja karpacka w celu jak najlepszego wykorzystania już istniejącej wiedzy zdobytej dzięki takim inicjatywom;
33. wzywa Komisję do rozważenia kluczowej roli, jaką mogą odegrać prawidłowo funkcjonujące ekosystemy w polityce dostosowywania; zwraca uwagę na fakt, że istniejące prawodawstwo UE (tj. dyrektywa ptasia ⁽¹⁾ i dyrektywa siedliskowa ⁽²⁾), Natura 2000, ramowa dyrektywa wodna ⁽³⁾) mogą przyczynić się do rozwiązania tej kwestii w Europie; wzywa Komisję i państwa członkowskie do potraktowania realizacji tych strategii politycznych w sposób priorytetowy w celu zagwarantowania szybkiego i skutecznego dostosowania do zmian klimatycznych;
34. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji polegającą na ustanowieniu Europejskiego Zespołu Doradczego ds. Adaptacji do Zmian Klimatycznych oraz podkreśla, że konieczne jest, by zespół ten umożliwiał realizowanie spójnych międzysektorowych strategii na poziomie UE, jak również ulepszenie ram politycznych, które mogłyby stanowić zachętę do inwestowania w działania służące dostosowaniu do zmian klimatycznych i łagodzeniu ich wpływu;
35. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji w charakterze wkładu Parlamentu w podjęty przez Komisję proces konsultacji z zainteresowanymi stronami na temat zielonej księgi.

(¹) Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103 z 25.4.1979, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/105/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 368).

(²) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/105/WE.

(³) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2008/32/WE (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, str. 60).